

Dooie mus

Onzichtbaar zijn ze, de armen,
de anderhalf miljoen armen in dit land,
verdoken, verborgen, verscholen.
Onzichtbaar en onhoorbaar
de have-nots, de habenichtsen, de geldlozen, de bezitlozen,
de anderhalf miljoen onbedeelden
in dit bijna meest welvarende land van de wereld.
Onzichtbaar, onhoorbaar de daklozen, de thuislozen,
de armoedig behuisden, de krotbewoners, de krakers,
de nachtasielklanten.

Maar wie zien wil, ziet ze; wie horen wil, hoort ze.
Niet de ziende-blinde
die zich onbegrijpend afkeert met zijn pasklare mening,
niet de horende-dove die zich hooghartig afwendt
met de drogredenen van de niks-tekort-komer,
met de naïeve oplossingen van de betweter.

Maar wie wel onbevangen en onbevooroordeeld
wil luisteren en wil kijken
die ziet en hoort hen, de behoeftigen
achter de façades van de gestroomlijnde welvaartmaatschappij
met haar bejubelde sociale voorzieningen,
de verzorgingsmaatschappij
met wetten die voor velen dode letter blijven,
zo dood als de uitgedoofde hoop van de levenslang onbemiddelden,
met decreten die voor velen dode letter blijven,
zo dood als de dooie mus waarmee ze worden gepaaid.

Herman J. Claeys
www.hermanclaeys.tk